

Međunarodno Glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Klanjateljice Krvi Kristove – Vrhovna uprava - Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org

Lima, Peru
5-28 Luglio 2017

Godina XXII. - br. 10, studeni 2020.

"Svi smo braća"

"Predajem ovu socijalnu encikliku kao skroman doprinos razmišljanju kako bismo, suočeni s različitim i sadašnjim načinima eliminiranja ili ignoriranja drugih, mogli reagirati novim snom o bratstvu i socijalnom prijateljstvu koji ne ostaje na riječima" (iz komentara pape Franje na Twitteru).

Dana 3. listopada ove godine, papa Franjo potpisao je svoju treću encikliku "Fratelli Tutti" o bratstvu i društvenom prijateljstvu, na grobu sv. Franje Asiškoga, nastavljajući tako put već trasiran od početka njegova pontifikata, s ove tri riječi: *siromašna Crkva za siromašne, briga za stvoreno i mir*. Te smo riječi već pronašli u dvije prethodne enciklike.

Ovaj dokument je prvi potpisan izvan Vatikana i u teškom kontekstu naše svjetske povijesti.

Naslov je citat iz šeste opomene iz spisa sveca iz Asiza *Svi smo braća* i ukazuje na sveopće bratstvo. U svojoj strukturi enciklika ima 8 poglavlja i 287 paragrafa, a nadahnuti su mislima sv. Franje Asiškog i pisani iz ekumenske perspektive.

Papa Franjo poziva nas da nastavimo tim putem zajedno, u "otvorenom bratstvu", kako je izraženo u prvim poglavljima. Jednostavnim neformalnim jezikom, on prenosi svoju brigu za "zatvoreni svijet". Evo nekih karakteristika ovog svijeta u krizi koje nam on pokazuje: individualizam, gubitak povijesne svijesti, očaj, nepovjerenje, odbačena kultura, trgovina ljudima, nejednakost prava, rat, nesigurnost, globalizacija, slabljenje duhovnih vrijednosti, pandemija Covida-19, sebična ekonomija, migracije, iluzija komunikacije i drugi. Papa od nas traži da ovo ne zaboravimo.

Istodobno nam pokazuje da sve nije izgubljeno, govori nam da još uvijek postoji nada, nada Boga koji ne napušta one koji su pali i poziva nas da je tražimo u najdubljem dijelu ljudskog bića, potiče nas da „hodamo s nadom“.

Suočen s tom željom, on traži svjetlo posvećujući jedno poglavlje prisposobi o Milosrdnom Samaritancu i ponavljanjem toga teksta navodi nas da se upitamo kakvo je naše srce: otvoreno ili zatvoreno pred svijetom koji nam iz dana u dan pokazuje da smo svi povezani i da trebamo jedni druge kako bismo živjeli. Zbog toga je toliko važno biti braća i sestre, "fratelli tutti".

Da bismo imali otvoren svijet moramo promijeniti svoj mentalitet. Moramo rasti u ljubavi stvarajući društva otvorena za ljubav, ljubav koja integrira, bez granica, koja bdije nad općim dobrom. Trebamo rasti u solidarnosti, miru, opraštanju, pomirenju i u vjeri koja pokušava biti djelatnik mira.

Ova enciklika ostavlja nam tragove za razlučivanje kojim putem želimo ići, tragove za ponovno otkrivanje naše vrijednosti kao čovječanstva. Znanje da je bratstvo put, put kojim su mnogi muškarci i žene vjere već prošli iz dubokog iskustva s Bogom. Blizak primjer je naša utemeljiteljica Marija De Mattias i njezina čežnja za *dragim bližnjim*.

Navela sam samo neke crtice iz ovog socijalnog dokumenta kako bi ih produbila u svojojnutrini. Neka nas Duh Sveti vodi na ovom putu.

s. Katty Collana, ASC

Uvodnik

Uvodnik

◇ "Svi smo braća"

Iz ASC svijeta

◇ Plodovi ASC u Mozambiku

◇ Prisjećanje na godine provedene u Belému

◇ Završetak poslanja gostoprimstva

◇ Glas Pape i Crkve

Kazalo

	◇ "ASC karizma: plamen za novi život..."	5
1	Prostor za JPIC/VIVAT	
	◇ Vrijeme stvorenoga	6
2	U Družbi	
3	◇ Kalendar Vrhovne uprave	7
4	◇ Rođendani: slavimo život	7
5	◇ Vratile su se u Očev dom	7

Plodovi ASC u Mozambiku

Marsela Ernesto Samo rođena je s malformacijom ruku i jedne noge. U dobi od 10 godina izgubila je majku i povjerena je tetki po majci. Jednog dana, misionar koji je stigao u Mafuiane – Mozambik, prije dolaska sestara pronašao je ovu djevojku dok je tražila hranu u smeću. (Bila je zapravo djevojčica napuštena na ulici) Tako ju je misionar odveo u dom za starije osobe. Djevojčica je ostala ondje, gdje su je čuvali i odgajali i gdje je rodila djevojčicu Scholasticu.

Klanjateljice, prisutne u to vrijeme, među kojima sam bila i ja, s. Yohana, s ljubavlju su brinule i o majci i o njezinoj kćeri. Djed i baka s očeve strane odbacili su ovu djevojčicu zbog dječje paralize, zbog čega je dobila ime roditelja svoje majke, to jest Scholastica Ernesto Samo. Uz Božju pomoć, dijete je odraslo i sada ima jedanaest godina, a majka 36. Žive u selu, a ne više u centru za starije osobe. Scholastica nastavlja učiti iako su škole sada zatvorene zbog korona virusa.

Scholastica u dobi od jedne godine s majkom, s. Scholastica i ja

s. Yohana Amu Malley, ASC

Prisjećanje na godine provedene u Belému

Nakon 15 godina života u ovom gradu zvanom BELÉM, glavnom gradu države Pará, na sjeveru Brazila, u prvim tjednima listopada (nakon što su dopustile prilike s pandemijom Covida-19), odlazim u Manaus kao odgovor na Gospodinovu volju zbog dobi i zdravstvenih problema. Na molbu sestara opisat ću vam neke aktivnosti u kojima sam se angažirala tijekom tih 15 godina. Činim to s poniznošću, zahvaljujući dobrom Bogu na ovom vremenu u kojem sam, po njegovoj milosti, pokušala pridonijeti rastu naše karizme kao Klanjateljica-misionarka.

Bolesni brat

U Belem sam stigla nakon što je moj brat, msgr. Geraldo Menezes, ostao gotovo slijep zbog napada kriminalca, kako bih mu uz pomoć mojih starijih sestara, koje su također bolesne, pomogla. Ostala sam ovdje 10 godina. Bilo je to lijepo i sveto iskustvo koje me ponukalo da napišem knjigu koja opisuje aspekte Geraldova života. Prihod od knjige doniran je našoj ASC Regiji.

Vice-postulatura sestre Serafine

Ovdje sam održala kratki tečaj o ASC i našoj sestri Serafini latinoameričkim sjemeništaricama na zahtjev oca Luiza Gaticice, CPPS.

Uspjela sam zaključiti druga istraživanja o stvarnosti Transamazonije i poslati ih sestri Mariji Paniccia, kako bi se ubrzao dio "Dokumentirane biografije" procesa beatifikacije o s. Serafini koji je započeo u Manausu. Godine 2013. bila sam sretna kad sam iz Rima primila vijest o potvrdi „herojskih

kreposti" sestre Serafine i naslovu Službenica Božja. Uz to, 12. rujna ove godine, zbog mog premještaja, poslale smo tri kutije dokumenata s arhivom sestre Serafine Cinque u regionalnu kuću u Manausu, kako bi se tamo čuvali.

U sveučilišnom okruženju

2006. godine, u suradnji s nekoliko osoba tiskala sam knjigu AMAZONIJA I SVIJET koja sadrži pjesme o Amazoniji i nekim zemljama u kojima sam bila. Svojim sudjelovanjem na književnim natjecanjima "Academia de Letras" u Belému povodom 400. obljetnice osnutka grada, dobila sam tri nagrade. To mi je donijelo zadovoljstvo da sam pozvana na suradnju s nekim sveučilišnim profesorima u istraživanju. Postala sam mentor nekolicini studenata koji su završavali svoje doktorske teze o Amazoniji i radu moga oca, Brune de Menezesa, u korist crne rase, književnosti i folklora u Pará.

Prihvatila sam poziv da povremeno govorim i na dva sveučilišta o ovim gore spomenutim temama. Na ovom sam poslu stekla sjajna prijateljstva s ljudima koji rade u novinarskom i književnom sektoru. Neki od njih, zahvalni na dobivenoj podršci, željeli su na svoj račun tiskati, u Izdavačkoj kući San Paolo, malu knjigu s podacima iz literature koju sam napisala o gore spomenutim temama. Knjižica će biti spremna u listopadu. S. Allessandra, naša regionalna poglavarica, i ja, smatramo da se ovom knjižicom daje PRIZNANJE svim ASC koje su djelovale i djeluju u Brazilu i u Peruu.

MASS MEDIJI

U intervjuima koje sam dala tiskovnom uredu "Zaklade Nazaré" (TV, radio i novine) nadbiskupije Belem, a također i uredima nacionalnog tiska, govorila sam o gore spomenutim temama kao i o kauzi Službenice Božje sestre Serafine.

Zahvaljujem sestrama zajednice na podršci koju su mi pružale ovih godina života i djelovanja u Belemu tijekom kojih sam se uvijek osjećala nadahnutu riječima koje nam je svima ostavila naša voljena utemeljiteljica Marija De Mattias: Biti "Žene riječi u službi Gospodnjoj".

Belem, 26. rujna 2020.

s. Marilia Menezes, ASC

Završetak poslanja gostoprimstva

Kad je 3. listopada u 4 sata ujutro autobus krenuo iz tranzitne stanice Wichita, s. Diana Rawlings i ja shvatile smo da svjedočimo završetku poslanja gostoprimstva koje se odvijalo u Centru Wichita.

Komadić mog srca otišao je sa svakom od šest obitelji koje su bile naši gosti, posebno s Didierom, Sandrom, Beni i Markom koji nas napuštaju. S nama su bili od siječnja 2019. Za to se vrijeme Mark rodio i proslavio svoj prvi rođendan, a Beni je proslavio i treći i četvrti rođendan.

Od kolovoza 2018., kada je stigla prva obitelj, naučila sam puno o kongoanskoj kulturi: nemiri u Kongu, dobrotu, vjera i snaga Kongoanaca, žrtve koje su prošli da bi došli u Sjedinjene Američke Države, želja imigranata da rade i uče engleski jezik, ljubav koju imaju prema obitelji i kako se rođaci nazivaju sestrama i braćom, poteškoće iskrene komunikacije kad se jezik ne govori ili se kultura ne poznaje i slično. Također sam naučila više o velikodušnosti sestara koje žive u Centru Wichita i sestara drugih družbi.

Morala sam odlaziti na imigracijski sud i pripremati pravne dokumente za zahtjeve za azil i radne dozvole. Dio tih iskustava bila je moja sve veća frustracija Vladom SAD-a i njezinim nerealnim očekivanjima od onih koji dolaze pokušavajući pobjeći od silovanja, užasnog maltretiranja i svoje smrti i smrti svoje obitelji. Međutim, bili smo jako blagoslovljeni pro bono pravnim uslugama i medicinskim uslugama s popustom koje su dostupne u Wichiti.

Ne mogu navesti apsolutno sve što sam naučila i radost koju sam osjetila u interakciji s djecom i njihovim roditeljima. Niti mogu zahvaliti svim ljudima i organizacijama koji su nam pomogli u ovom poslanju.

Međutim, želim odati posebno priznanje članicama središnjeg odbora: sestrama Bernadine Wessel, Diani Rawlings, Fran Schumer, Joanne Stuever i Patty Owens. Također zahvaljujem s. Francine Schuster, koja je bila Sandrina primalja, i Gregu Lohkampu, koji joj je pružio podršku na mnogo načina. Nitko od nas to nije mogao učiniti sam. Kako nas je Diana neprestano podsjećala: "Potrebno je cijelo selo".

Mnoge druge sestre pomogle su kako su mogle, dodala je sestra Diana. To je uključivalo

mentorstvo, praćenje obitelji na sastanke, igranje s djecom, vježbanje engleskog jezika, podučavanje djece vožnji bicikla i pohađanje školskih aktivnosti.

27 obitelji koristilo je pomoć Klanateljica.

Obitelj Monza otišla je kako bi Didieru omogućila rad na istoku SAD-a. S. Diana primijetila je da je obitelj nekoliko sati provela posjećujući neke sestre u Centru Wichita prije odlaska. Sestre su uživale gledajući podvale četverogodišnje Beni i prve korake trinaestomjesečnog Marka Gregoryja, nazvanog po s. JoAnn Mark i Gregu Lohkampu, koji su pomogli obitelji da se skraši.

U ime obitelji, Didier je rekao sestrama:

"Ova je obitelj (sestre) učinila sve za moju obitelj. I dalje ću biti vaša obitelj. Ako me dođete posjetiti imat ćete gdje boraviti. Ne želim napustiti Wichitu, napustiti ovu obitelj, ali moram otići zbog svoje obitelji, posla i škole. Od srca mi se sviđa ova obitelj. Zahvaljujem Bogu na vama. Bog vas sve blagoslovio i štitio. Hvala vam na svemu."

s. JoAnn Mark, ASC

(članak je napisan u suradnji sa s. Dianom Rawlings)

Glas Pape i Crkve

Congregazione delle Cause dei Santi

1. kolovoza 2020. oko 12 sati: Nova imenovanja za Kongregaciju za kauze svetaca.

Papa je, zapravo Tiskovni ured Svete Stolice, objavio danas da je ubrojio među savjetnike pontifikalnog tijela s. Nicolettu Vittoriu Spezzati, koja je prije bila tajnica u Kongregaciji za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života; Bernarda Dompniera, člana Papinskog odbora za povijesne znanosti; Pierantonia Piattia, dužnosnika istog Papinskog odbora za povijesne znanosti; Mattea Naccia, profesora povijesti prava na Papinskom lateranskom sveučilištu; Giseldu Adornato, suradnicu Dijecezanskog povijesnog arhiva u Milanu i Međunarodnog instituta Pavla VI.; Simonu Negruzzo, profesoricu moderne povijesti na Sveučilištu u Bologni. Sestri Nicli najtoplije čestitamo na služenju svetoj Crkvi.

Dana 25. rujna 2020. nadbiskup Trani-Barletta-Bisceglie priopćuje dijecezanskoj Crkvi imenovanja i premještaje. *Nakon odgovarajućeg razlučivanja provedenog u suradnji i kroz vrijednu raspravu s dotičnim svećenicima i đakonima, najavljujem sljedeća imenovanja i premještaje koji se odnose na dijecezanske položaje i urede: s. Domenica Scalera, ASC, imenovana je biskupijskim Delegatom za posvećeni život. Želimo joj plodno služenje u novoj službi.*

Regija **Wrocław**

“ASC karizma: plamen za novi život...”

“Krv Isusova nas zahvaća; Ljubav, za koju je ova Krv izraz-mjera-zalog, gura nas ...”

s. Caterina Ronci, ASC

Moj boravak u Italiji popraćen je odlomkom iz Evanđelja o “umnažanju kruhova”. Često sam se toga sjećala, ali ne zbog broja nahranjenih ljudi ili preostalih košara. Mislila sam na onog dječaka koji je donio pet kruhova i dvije ribe. Činilo se kao šala, besmislica. Pred tolikim potrebama, postoji netko tako siromašan i beznačajan kao taj dječak. Osjećala sam se kao djevojčica.

U mom dijeljenju iskustva sudjelovanja na seminaru, nije u pitanju uspostavljanje jasne podjele između „izvanrednog” života i „normalnog” svakodnevnog života, odnosno tijekom i nakon seminara. Gledajući unatrag, mislim da nalazim ravnotežu između ideala i stvarnosti. Zameneju ovom traženju bilo važno iskustvo INTERNACIONALNOSTI. Starije sestre dale su mi nadu da se može dobro živjeti kao ASC, a da ne izgubimo oduševljenje prvog sata. Za mene je ovo svjedočanstvo uronjenosti u Kristovu Krv iz koje proizlazi stalna želja za radom za bližnjega.

U svijetu koji se brzo mijenja lako je pomisliti da je naš ideal života kao ASC, način života i duhovnosti zastario, a ne aktualan, da nemamo više što dati ... zbog Covida

-19, jer starimo, jer nema zvanja ... Postoji napast da razrijedimo karizmu ili da se povučemo u sebe. Ali frustracija ne pripada DUBOKOM IDENTITETU ASC. Iskustvo INTERNACIONALNOSTI otkrilo mi je nove horizonte ljepote prisutne u raznolikosti kultura, u mentalitetu i načinu gledanja na svijet. U tome nema straha, jer naša uskrsna radost dopire dublje od smrti, vodi nas do uskrsnuća.

Svaka generacija ASC ŽENA, pa i moja, vjeruje da u današnje vrijeme postoji specifična apokalipsa. I to je istina. To je nastojanje da se svaki dan utjelovi ideal života, slušanje vapaja Krvi Kristove. Nije lako, ali je moguće to učiniti. Živjeti ideale kao ASC ne ovisi o dobi, nacionalnosti ili obrazovanju, već o stanju srca koje je zaljubljeno u Krista koji je za nas prolio svu svoju Krv.

Na kraju ovih razmišljanja želim citirati Tomu Kempenca: „Tko naime pristupajući ponizno k izvoru miline neće odatle ponijeti nešto miline? Ili tko stojeći uz jaki oganj neće se uza nj malo ugrijati? A ti si uvijek pun i preobilan izvor, žarko goreći oganj, koji se nikad ne umanjuje.”

s. Tatiana Studentowa, ASC

Vrijeme stvorenoga

Vrijeme stvorenoga je vrijeme svjesnosti i razmišljanja kako bismo obnovili svoj odnos sa svim stvorenim i Stvoriteljem kroz slavlje i zajedničko zalaganje. Za to vrijeme pridružujemo se molitvi i akciji za brigu o Zemlji, našem zajedničkom domu.

Kršćanske Crkve proglasile su 1. rujna Danom molitve za stvoreno, a Svjetsko vijeće crkava produžilo je ovu proslavu od 1. rujna do 4. listopada u spomen sv. Franje Asiškog.

Ove godine usred kriza izazvanih pandemijom koja je potresla svijet, dirnuti smo hitnom potrebom za ozdravljenjem naših odnosa sa stvorenim i među ljudima. Stoga se tijekom Vremena stvorenoga, u ovoj posebnoj godini, želi promovirati prilika za ozdravljenje i nadu, jubilej naše Zemlje, koji zahtijeva potpuno nove načine življenja i odnosa prema ljudima i prirodi.

Papa Franjo, u poruci za proslavu Svjetskog dana molitve za skrb o stvorenom 2020. navodi: "Na neki nas je način trenutna pandemija dovela do ponovnog otkrivanja jednostavnijih i održivih načina života. Kriza nam je u neku ruku dala priliku razviti nove načine života. Već možemo vidjeti kako se zemlja može oporaviti ako joj dopustimo da se odmori: zrak postaje čišći, vode bistrije, a životinje su se vratile na mnoga mjesta s kojih su prethodno nestale. Pandemija nas je dovela do raskrižja. Moramo iskoristiti ovaj odlučujući trenutak kako bismo okončali svoje suvišne i destruktivne ciljeve i aktivnosti te njegovati vrijednosti, veze i aktivnosti koje daju život" te pozvao sve da promoviraju inicijative na globalnoj i lokalnoj razini za brigu o

zajedničkom domu i siromašnima. A među njima je istaknuo vjerske zajednice.

Stoga smo pozvani da preinačimo svoj način života, da surađujemo ad intra i ad extra u promicanju novog odnosa s okolišem i najslabijim skupinama čovječanstva, u promicanju i provedbi projekata za podizanje svijesti o dobrim praksama i ekološki održivim prijedlozima i, naravno, njihovoj konkretnoj provedbi.

ASC Regija Italija uvijek je bila osjetljiva na ova pitanja i uvijek je pozivala na promicanje putova produblivanja, osvješćivanja i preobrazbe načina života, kao odgovor na apele Vrhovnih sabora, na pozive Crkve, ali i međunarodnih organizacija (na primjer UN-a) koji nas potiču već neko vrijeme. Na saborima Regije Italija uvijek se promicalo širenje "aktivne" duhovnosti stvaranja u lokalnim zajednicama, sastavljeno od svijesti, sudjelovanja, informiranja i provođenja novih životnih stilova koji su svjesniji i poštuju okoliš. Stalni je poziv da iskusimo prakse svakodnevnog života koje mijenjaju široko rasprostranjeni model potrošnje i čine nas svjesnima da svaka naša akcija stvara značajan utjecaj na "stvorenih sustav", da gradimo mrežu između redovničkih zajednica i asocijativne stvarnosti u korist "zajedničkog doma".

Zajednice su reagirale senzibilizirajući sestre, kako u zajednicama, tako i u provođenju projekata i programa u župama i školama, ili širenjem svojih misli putem društvenih mreža kako bi stigle do što većeg broja ljudi. Ovo se odvijalo tijekom pastoralne i školske godine, a ne strogo tijekom mjeseca rujna, s obzirom na to da je u Italiji ovaj mjesec vrijeme nastavka školskih i župnih aktivnosti i posvećeno je više vremena programiranju. U svakom slučaju, sve su zajednice pozvane na molitvu i ponovno otkrivanje najdubljih motiva kako bi povećale zalaganje u korist zaštite stvorenoga.

s. Maria Teresa Intranuovo, ASC

9., 10. i 12. studenoga: s. Nadia Coppa sudjeluje na Plenarnoj skupštini UISG-a

17. - 19. studenoga: s. Nadia sudjeluje na Nacionalnom saboru USMI-a

**Rođendani:
slavimo život**

40 godina

s. Jocilene Bentes de Carvalho 22/11/1980 Brazil

50 godina

s. Nada Grgić 24/11/1970 Zagreb

70 godina

s. Barbara Hudock 04/11/1950 SAD

s. Karolina Miljak 14/11/1950 Zagreb

s. Seong Soon Anna Kim 16/11/1950 SAD

80 godina

s. JoAnn Mark 21/11/1940 SAD

s. Serena Downs 22/11/1940 SAD

s. Giovanna Goduti 22/11/1940 Italija

s. Maria Orlando 23/11/1940 Italija

90 godina

s. Augusta Fessler 01/11/1930 Schaan

s. Gabrielle Rowe 22/11/1930 SAD

**Vratile su se
u Očev dom**

01/10/2020	s. Rafaela (Iva) Milić	Zagreb
06/10/2020	s. Jadwiga Kata	Poljska
13/10/2020	s. Rosina Fusco	Italija
14/10/2020	s. Rosa Esposito	Italija
21/10/2020	s. Maria D'Avila Martins Guimarães	Brazil
31/10/2020	s. Margaret Knoeber	SAD

Međunarodno Glasilo
Klanjateljice Krvi Kristove

Međunarodno glasilo
Klanjateljice Krvi Kristove
Vrhovna uprava
Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma
Godina XXII. - br. 10, studeni 2020.

Uredništvo:
Maria Grazia Boccamazzo, ASC
Debora Brunetti

Prijevod
s. Renata Vukadin - hrvatski
s. Betty Adams - engleski
s. Anastazia Floriani - kiswahili
s. Bozena Hulisz - poljski
s. Clara Albuquerque - portugalski
s. Miriam Ortiz - španjolski
s. Johanna Rubin - njemački